

دعای که امام حسین (علیه السلام) در آخرین لحظات شهادت به فرزندشان آموختند

حضرت زین العابدین روایت کرده است که پدرم در آن روز خونین که کشته شد مرا به سینه فشرد و میگفت: ای فرزند، از من این دعا فرا گیر که مادرم فاطمه به من آموخت و او از رسول خدا و او از جبرئیل فرا گرفته بود در هر حاجت مهم و مصائب عظیم که پیش آید بگو:

ای خدایی که بر آنچه نیازمندان از در گاهت بخواهند قادری! ای آن که از اسرار دل ها آگاهی، ای خدایی که غم از دل های مغمومین و اندوه از دل های اندوهگین می زدایی، ای آن که به پیران خسته رحم می کند و به کودکان شیر خوار روزی می رساند، ای آن که نیازی به تفسیر ندارد، بر محمد و فرزندانش درود بفرست و حوایج ما را برآور.

آخرین مناجات امام حسین (علیه السلام) در گودال قتلگاه

پس از نبرد دوباره و برداشتن زخم های مکرر (۴۰۰۰ زخم تیر، ۱۸۰ زخم شمشیر و نیزه) امام لحظه ای درنگ کردند. در این هنگام سنگ اندازان شروع به پرتاب سنگ کردند که بر اثر آن پیشانی مبارکشان شکست و خون بر چهره دوید. امام دامن پیراهن را بالا آورد تا خون را پاک کند که ناگهان تیری زهرآگین و سه شعبه بر سینه مطهرشان نشست. امام تیر را از پشت بیرون کشید چون سه شعبه بود و بیرون آوردن از جلو ممکن نبود. امام سر بر داشت و به آسمان نگریست و زمزمه کرد:

ای خدایی که مقامت بس والا و بلند، غضبت شدید، نیرویت بالاتر از هر نیرو، تو که از مخلوقات خویش مستغنی هستی و در کبریا و عظمت فراگیر، به آنچه خواهی توانا، رحمتت به بندگانت نزدیک، وعده ات صادق، نعمتت شامل، امتحانت زیبا، به بندگانت که تو را بخوانند نزدیک هستی، و بر آنچه آفریده ای احاطه داری، و هر کس که از در توبه در آید پذیرایی، آنچه را اراده کنی توانایی، آنچه را خواهی درک توانی کرد، کسی را که شکر گذار تو باشد شکر گزاری، یاد کننده ات را یاد آوری، من تو را خوانم که نیازمند توأم، به سوی تو روی آرم که در مانده توأم، ترسان به پیشگاهت فزع می کنم، غمگین در برابرت می گریم، از تو مدد می طلبم که ناتوانم، خود را به تو وا می گذارم که بسنده ای. خدایا! در میان ما و قوم ما داوری کن که آنان از راه مکر و حيله وارد شدند و دست از یاری ما برداشتند و ما را، که فرزندان پیامبر و حبیب تو محمد هستیم، کشتند؛ پیامبری که به رسالت خویش برگزیده ای و امین وحی خویش گردانیده ای. ای خدا! ای مهربان ترین در حوادث، بر ما گشایش و در پیشامدها، بر ما خلاصی عنایت کن.

امام حسین (علیه السلام) مناجات خویش را با این جملات به پایان رسانید:

در مقابل قضا و قدر تو شکیبا هستم ای پروردگاری که جز تو خدایی نیست! ای فریاد رس داد خواهان که مرا جز تو پروردگاری و معبودی نیست! بر حکم و تقدیرت صابر و شکیبا هستم. ای فریاد رس آن که فریاد رسی ندارد! ای همیشه زنده ای که پایان ندارد! ای زنده کننده مردگان! ای خدایی که هر کس را با اعمالش می سنجی! در میان من و این مردم حکم کن که تو بهترین حکم کنندگانی.

آن گاه صورت ملکوتی و خونین خویش را به خاک گذاشته فرمودند: ((بسم الله و بالله و فی سبیل الله و علی ملة رسول الله))



موسسه فرهنگی و هنری مهدیون کرج

۰۹۱۲۳۶۰۵۰۱۸-۰۲۶۳۴۲۰۸۰۰۱

WWW.MAHDIUINKARAJ.IR

@namayeshgah_mahdiun